A semleges államok maguk viselik minden következményét annak, ha olyan területre lépnek, amelyen hadműveletek folynak.

Amidőn megállapitjuk, hogy az Egyesült-Államokkal egy véleményen vagyunk a semleges állampolgárok életének megvédésében, különös elégtétellel vennénk tudomásul, ha a washingtoni kormány **visszatartaná az alattvalóit a tengeren való utazástól.**

Ami a kereskedelmi hajók felfegyverzését illeti, a nemzetközi jog sohasem engedte meg az ilyen hajók felfegyverzését, vagy hogy ilyen hajók ellenszegüljenek. A monarchia ebben a kérdésben is megtartotta igéretét, vagyis eleve figyelmeztette a semleges államokat, óvják polgáraikat attól, hogy felfegyverzett kereskedelmi hajókon utazzanak.

A január 31-ikén kiadott nyilatkozat nem egyéb, mint figyelmeztetés,

hogy egyetlen kereskedelmi hajó se érintse a nyilatkozatunkban pontosan megállapitott tengeri területeket. Nyilatkoztunk arra irányul, hogy a háboru megröviditésével az emberiséget a további szenvedésektől megkiméljük és hogy Angliát és szövetségeseit elszigetelve, tartós békére kényszeritsük.

A császári kormány mindent elkövetett az emberéletben való veszteség elháritására. A nyugati hatalmak elzárásával követett célt a leggyorsabban, a legbiztosabban ugy érhetné el,

ha a tenger ezen részén egyetlen emberélet sem pusztulna el és egyetlen egy se jutna veszedelembe.

Szövetségeseinkkel egyértelműen mindent el fogunk követni, hogy földünk népei mielőbb élvezhessék a béke áldásait. A monarchia megsemmisitésére törekvő ellenségeink makacssága folytán, olyan fenyegetett helyzetbe került, amelyhez foghatót a történelem nem ismer, ezért volt szükséges elrendelni az ismert rendszabályokat.

Német győzelem a Maasnál.

— A franciák állásait 150 méter szélességben elfoglalták. — 578 foglyot ejtettek, 16 gépfegyvert és 25 gyorstüzelő fegyvert zsákmányoltak.

BERLIN, március 5. A nagy főhadiszállás jelenti: **Jó látási viszonyok mellett a harci tevékenység az arcvonal több pontján az előző napokhoz képest növekedett. A Sommetól északra az angolok erős tüz után a St. Pierre Vaast erdőtől délre támadást intéztek. Kemény harc után a Bouchavesnes-Poislains uton egy árokdarab a kezükben maradt, különben visszavertük őket.**

A Maas keleti partján csapataink a Caurrievoir-erdőben levő francia állást mint egy 150 méter szélességben rohammal elfoglalták és az éjszakai ellentámadásokat visszautasitották. A Fasses-erdő délkeleti szegletén is egy fontos tereppontot ragadtunk el a franciától. Az ellenség véres veszteségein kivül, amelyeket az elfoglalt vonalakon tul előrenyomuló felderitőink megállapitottak, foglyokban 6 tisztet és 572 embert, azonkivül 16 gépfegyvert és 25 gyorstüzelőfegyvert veszitett.

A nagyszámu légi harcban az ellenség tegnap 18 repülőgépet vesztett. Egyet a földről löttünk le. A mi veszteségünk négy repülőgép volt.

LUDENDORFF, első főszállásmester.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Járőreink az olaszok hátsó árkáig törtek be.

BUDAPEST, március 5. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) **A tengermelléki arcvonalon a tüzérségi és aknavetőtüz az idő derüsebbre fordulásával ismét élénkebb volt. Este az olaszok erősen lőtték Costenjevicát. Dolje közelében Tolmeinnél a 37. gyalogezred járőrei egészen az ellenségnek egy hátsó futóárkáig nyomultak előre. Leverték annak legénységét és tiz fogollyal tértek vissza anélkül, hogy maguk veszteséget szenvedtek volna.**

A tiroli keleti arcvonalon az olaszok a San-Pellegrina völgytől északra támadást intéztek a Cima di Castadella ellen. Ide-oda ingadozó harc után sikerült egyik előállásunkat birtokukba keriteniök; a harc még nem fejeződött be.

HÖFER altábornagy,

A keleti és délkeleti harctéren csekély a harci tevékenység.

BUDAPEST, március 5. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.. **Keleti és délkeleti harctér: Nincs jelenteni való.**

HÖFER altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

BERLIN, március 5. A nagy főhadiszállás jelenti: **A keleti harctéren és a macedon arcvonalon a harci tevékenység csekély maradt.**

LUDENDORFF, első főszállásmester.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Életképes szervezettség.

Sok panasz hangzott el már a háboru során a tisztviselők helyzetéről. Bizonyos, hogy a mai viszonyok között a tisztviselők megélhetése a legsulyosabb és igazán csodálni való az a türelem és beletörődés, amivel a tisztviselők nehéz sorsukat viselik. A háborunak a frontmögötti hősei és áldozatai ők, akiknek egyre fokozódó munkáját egyre soványabb kenyérrel fizetik meg.

A Délmagyarország több izben mutatott már rá a tisztviselők sulyos helyzetére és felhivta a figyelmet a szervezettségben rejlő erőre, amely a termelők és eladók jogosulatlan törekvése ellen a védekezésnek hatásos fegyvere. Hangoztattuk, hogy a tisztviselőknek most egy cél érdekében kell tömörülniök és felhivtuk a köztisztviselők szegedi egyesületét arra, hogy működését a háboru folyamán kizárólag a tisztviselők megélhetése ügyének szentelje. Kifejtettük, hogy a tisztviselők szervezetének részt kell kérnie az ármegállapitó bizottságban és a közélelmezési tanácsban, ugyszintén minden olyan alakulatban, ahol a fogyasztók megélhetésének kérdése kerül szóba. Következésképen nagyobb agilitást kivántunk a köztisztviselők szegedi egyesületétől, amely szerintünk a mai nehéz időkben a tisztviselők igazi érdekeit akkor szolgálná, ha, mint erkölcsi testület, mindent elkövetne tagjai megélhetési viszonyainak enyhitésére.

A tisztviselők szegedi egyesülete vasárnapi közgyülésén elhangzottak kapcsán ismét visszatérünk arra a gondolatra, amelyet számos esetben ajánlottunk a tisztviselők figyelmébe. A közgyülésen történtek azt bizonyitják, hogy a köztisztviselők egyesülete érzi kötelességét tagjaival szemben és a közélelmezési nehézségeken a szervezettség erejével segiteni igyekszik. De azt hisszük, hogy azok az eszmék, amelyeket a közgyülés általános helyesléssel fogadott, nem alkalmasak arra, hogy a tisztviselők sorsán a közeljövőben javitsanak. Azok inkább távolabbi célok, amelyek a pillanatnyi szükség kielégitésének nem felelnek meg. A fogyasztási szövetkezet létesitése — a mai viszonyok sürgető kivánalmaihoz képest — sok időbe kerül, a köztisztviselők országos szervezetbe való tömöritése is hosszabb előkészületet kiván és messzebbi jövőnek — különben igen helyes — programja. A közgyülésnek az a határozata pedig, amely a tisztviselőknek országgyülési képviseletéséről szól, épenséggel időszerütlen, bár szintén jogos és a tisztviselők körében érthetően felszinre törekvő kivánalom. Egyedül a kiskertek bérletének ügye szerepelt meleg pártolással a közgyülésen azoknak a teendőknek sorából, amely hatásában azonnal jelentkező eredményt igér.

Az egyesület vezetőségének a közélelmezés többi ügyeiben is az aktualitásnak ezen a mesgyéjén kellett volna haladnia. A tisztviselők nem közélelmezési programot várnak egyesületük vezetőségétől, hanem tetteket és cselekedeteket. Az a társadalmi alakulás, amelynek működése csupán programok meddő megvitatásában merül ki, ma nem felel meg hivatásának.

Nagyon sokszor fölmerült az a javaslat, hogy a fogyasztóknak szervezkedniök kell a háborus közélelmezés visszaéléseivel szemben. A szegedi köztisztviselőknek van egy igen jelentős szervezetük, amely azonban, ugy látjuk, nem elég életképes. Békeidőben az egyesületnek ez a gyöngéje, amely akkor sem szolgálta eredményesen a tisztviselői érdekeket, nem hivta ki maga ellen oly mértékben a sajtó nyilvánosságának ellenőrzését. De most a közérdek követelményei erősebben jelentkeznek és minden szervezettől a körülmények valódi fölismerését kivánják, nem pedig jelszavak és megvalósulásukban a távolabbi időre való programok szolgálatát.